

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 35. Michaelis Friderici de Althan Cardinalis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

acceptissimus esset, sed etiam Regi a confessionibus esse juberetur, nunquam ab ejus latere avulsus. Promovendi quoque Divini cultus studio accensus, in sua Primatiali Ecclesia Sanctissimi Sacramenti Sacellum immenso ac ferme regio sumptu ab imo exstrui curavit. Tandem dignissimus hic Præsul, suo exemplo de pietate, prudentia & Religione optime meritus, hoc anno Madridi decessit, sepultus Toleti in præfato Sacello.

Sæc. XVII.
A. C. 1734.

§. XXXV.

Michaelis Friderici de Althann Cardinalis extrema.

Erat is Glacii in Bohemia utroque Parente illustrissimo natus: Genitor Comes Michael Wenceslaus, qui Leopoldo Cæsari a consiliis, ad Regem Sueciæ Orator, & Moraviæ Præfectus. Mater erat Anna Maria Comitissa de Asprenont, præstantissima ex Belgio Matrona. Ab his puer pie ac liberaliter institutus, primo in amplissima Paterna domo, dein in aula Cæsaris ad maximas spes adolevit, generisque sui claritatem virtutum nobilitate superavit. Annum agebat ætatis decimum octavum, dum in humaniorum literarum studiis probe exercitatus,

Ro-

Sæc. XVIII.

A. C. 1734.

Romam mitteretur, ut in Seminario Romano ad rerum naturalium cognitionem, ac demum ad Theologiæ doctrinam animam adjungeret. Vix enim evolutis paucis Mensibus Viennam vocatur, ubi legali etiam disciplinam pensam navabat operam; quibus ornamentis excultus, cum inter Fratres suos natu minimus esset, propositum sacratius institutum indole, amplexus nactus idoneam Sacerdotio inchoavit. Porro Collegiis Pragensibus, Olomuzensium & Wratislaviensium Societate adscriptus sic enituit, ut tandem in Romana Rota Sedes uni ex Germaniæ Nobilibus reservata vacante, a Cæsaris nominationem Michaelis ad hunc Tribunali dijudicandis præcipue per plures annos mirifica inclamante integritate. Paulopost perventus Collegii Boleslaviæ veteris ad SS. Cosmæ & Damianum Præpositus infulatus, in hinc Topolczanus S. Petri, & in hinc Pragensi Collegiatæ Ecclesiæ omnium Sanctorum Præpositus anno hujus sæculi decimo octavo est renunciatus. Postquam rursus Roma Viennam a Cæsare assumptus, Vacienti in Hungaria Episcopatu præficitur: Anno autem sequenti nonnisi triginta annos natus, a Clemente XI. Papa in Sacrum Purpuratum

rum Collegium summo omnium ap- Sæc. XVIII.
 plausu & consensu adscribitur. Ad id A.C. 1734.
 adjuverat potissimum commendatio Ca-
 roli VI. Cæsaris, qui non tam Personæ
 gratiam nec magis nobilissimæ familiæ
 merita, quam egregiam utilitatis spem
 de hoc Viro conceptam respiciebat:
 Pileolum, ceteraque Cardinalatus in-
 signia attulit Viennam præstantissimus
 Præsul Sylvius Valenti, ipse vero Im-
 perator rubrum Piretum Cardinalis
 vertici maxima cum solemnitate im-
 posuit, eumque selegit, qui in exequiis
 Viduæ Imperatricis Eleonoræ Magda-
 lenæ Theresiæ Sacrum solemne decan-
 taret: Demum hic Cardinalis Impera-
 tori a secretioribus consiliis esse iustus,
 Cæsareus apud summum Pontificem
 Administer dicebatur; quapropter una-
 cum Cardinale Salerno Romam pro-
 fectus, cum suæ familiæ ac Religionis
 Characterem, cultum scilicet Deiparæ
 Virginis mirifice sibi peculiarem, &
 veluti a natura ingenitum haberet, in
 itinere Archetypam Lauretanæ Virgi-
 nis Imaginem Cruce pretiosissimis gem-
 mis ornata valoris quatuor florenor-
 um millium decoravit, ac Cæsaris
 nomine votum nuncupavit, ut si Im-
 peratrix mascula prole fœcundaretur,
 ipsemet Sacras ædes invisere, & piis
 muneribus suæ gratitudinis pensum
 ex-

Sæc. XVIII.
A. C. 1734.

exsolvere vellet. Vix Romam
nerat, cum illico Connestabilis Co
na, Burghesius & Sanctacrocius
cipes Cæsareum hunc Legatum
plissimis donis honorare certarent.
autem vigesima sexta Augusti,
quam cum ingenti pompa solemn
Urbem ingressum celebraverat, a
tificis alloquium admissus, Cæ
nomine Alvarum Cienfuegos ad
puram, & Viennensem Ecclesiam
Archiepiscopatum evehi petent
terum ea fuit hujus Administratio
in Cæsarem, ut quamvis Apostolic
Sedi devotissimus esset, sui Pontificis
tamen dignitatem & jura ad
intacta servare, totis viribus
quare merces ex Mediolanensibus
veredariis equis allatas in te
strari, ac literas ad se directas
gari non permisit; quamvis inde
tificiorum Nepotum & Cardinalis
bani indignationem sibi tam potentem
accerseret, ut eorum impulsa Pontificis
querulas ad Cæsarem literas daret.
Verum Cardinalis in sua agenti rati
ita se Imperatori, jac Viennensi
probavit, ut etiam ad vindicandam
juriam Alexandro Albano, qui tum
Viennæ tanquam Papæ Nuntius extra
ordinem decretus agebat, tantum
cessus ad Aulam denegaretur.

Sæc. XVIII.
A. C. 1734.

Pontifex vicissim Althannio Cardinali alloquii copiam, a qua exclusus erat, denuo faceret. Cessit Pontifex, & Althannium singulari benevolentia ad alloquium admisit, præsentem ipso etiam Albanio Romanæ Curie Præfecto: Restituta igitur pristina concordia Cardinalis eo solertius Cæsaris juribus ac prærogativis invigilare cæpit, ac præprimis per suum Palatium pertransire, Sbirris severe inhibuit, præcepitque, ut ante fores Ecclesiæ ad S. Mariam Majorem abstractis Hispaniæ Regis insignibus, illa Cæsaris appenderentur: Imperatoris etiam nomine jus Patronatus in Palæstinæ loca firmiter Eidem asseri petiit, eoque titulo a S. Congregatione de Propaganda postulavit, ut sententia contra quosdam Terræ sanctæ Monachos ob malam bonorum administrationem pronuntiata mitigaretur. Ea res majoris contentionis argumentum exstitisset, ni interveniens Clementis XI. obitus animos ad graviora distraxisset negotia; habitis enim sacris comitiis Althannius nomine Cæsaris Purpuratos Patres pereleganti oratione allocutus hisce interfuit comitiis, in quibus Cardinalis Paulucii, cui in prima scrutatione nonnisi duo deerant suffragia, festinatæ electioni fortiter obsti- tit, eoquod nonnisi viginti octo Car-

Hist. Eccles. Tom. LXXIV. Xy dina-

Sæc. XVIII. dinales tum Romæ præsentibus fructibus
 A. C. 1734. & quadraginta abessent: Electo
nocentio XIII. Althannius in Bo
 polis Pro-Regem a Cæsare factus
 rus, hujus Regni investituram a
 mo Pontifice pro eodem Imperio
 obtinuit, incassum reclamantibus
 spanis, Gallisque Oratoribus: *Althannius*
 igitur Neapolin profectus, Regis
 me honorum testificationibus, &
 stiva universi populi acclamatione
 cipiebatur: Præclaro hoc munere
 tegro sexennio fungebatur, præclaro
 amor & impiorum terror, pauperum
 Pater, & populi delictis; eo enim
 clavum sedente, annonæ copia
 abundantissima, justum illius præmi
 & frequentes ad populi delectationem
 festivitates, scelerati furca verberati,
 fideles præmiis honorati, omnibus
 stitia ex integro administrata: hæc
 prorsus mirificum est, quod Althannius
 nius, dum fidem Cæsari servaret
 motam, reverentiam itidem sacre
 Sedi debitam modis omnibus præ
 seferret; subortis enim nonnullis
 dissidiis, & Regio Tribunali, quod
Collaterale vocant, postulante,
 literæ Apostolicæ executioni non da
 rentur, nisi Regius præcederet assen
 sus, ipse imperterrito animo eorum
 conatibus restitit: Aucta vero contem
 ptione.

tione, ac in longius protracta, ipsemet ^{Sæc. XVIII,}
 luculentam typis edidit declarationem, ^{A. C. 1734.}
 qua ipsum Cæsarem perenixe rogabat,
 ut hujus Magistratus attentata pro in-
 nata sua pietate refrænaret. Omni e-
 tiam data occasione Cardinalis Eccle-
 siæ immunitatem pro viribus asserere
 & Catholicam fidem propugnare im-
 moto studio conabatur: in primis e-
 tiam curis habuit, ut per schismati-
 corum ac hæreticorum errores irro-
 gata Ecclesiæ detrimenta resarcirentur.
 Porro inter Melitensis Ordinis Equites
 adscriptus, a supremo Magistro magna
 Ordinis Cruce honoratus, atque a Nea-
 politanis Proceribus in censum primæ
 Nobilitatis accensus est, demum post
 Innocentii XIII. obitum Romam pro-
 fectus, Vaticanis interfuit comitiis,
 inde Neapolin redux a suprema Nea-
 politani Regni dictatura liberari a Cæ-
 sare petiit, obtinuitque; unde subro-
 gato in ejus locum Augusto Thoma
 Comite de Harrach ipse iterum ad Re-
 gimen Vacienfis sui Episcopatus in Hun-
 gariam se contulit, sibi que commissum
 gregem verbo & exemplo pavit, & ab
 Hæreticorum inquinamento egregie
 præmunivit: singulari quoque Zelo
 hæresis progressum in sua Diæcesi sistere
 adlaboravit; cum enim Protestantes
 in suæ sectæ favorem Cæsarea extor-
 Yy 2   sissent

Sæc. XVIII.
A. C. 1734.

sisent mandata, Ipse aduersus ea-
lam reclamavit, & solemnem appo-
sitionem suam ad summum Pontificem
Sacramque Sedem publicis Ecclesie
foribus affigi iussit, & quamvis Ce-
ris indignationem propterea incurrit,
necnon Episcopalis mensæ redditus
intercepti fuissent, nil tamen a primæ
Religionis fervore remisit, sed etiam
quæ de facultatibus suis supererant
in pauperes Catholicos liberalissimam
manu distribuit. Die autem octava
nona Junii, cum in Ecclesia Cathedrali
Vespertinis horis interesset, morte
tam violento obrutus est, ut alterius
Sacris Ecclesie Sacramentis partici-
patus, uti semper pie vixerat, ultimam
animam Deo redderet, annorum
quinquaginta quatuor. Corpus eius
in eadem Ecclesia habitis maximam
pompa exequiis, tumulatum est, nec
sine ingenti luctu pauperum & litera-
torum, quorum insignis fautor erat.

§. XXXVI.

*Alexandri Aldobrandini Cardi-
nalis fata.*

Alexander Aldobrandinus patris Flo-
rentinus ex illustri ac peretula
familia in lucem editus est die prima
Maij anno millesimo sexcentesimo sex-
gesimo